

Arrest

nr. 298 398 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155 bus 101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van C.V. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Briceni. U vreest de oorlog in Oekraïne het feit dat u misschien gemobiliseerd zal worden om te vechten.

U vertrok in september 2022 uit Moldavië en reisde via: Roemenië, een onbekend land, Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk. U arriveerde in België in september en diende op 12 december 2022 samen met uw vrouw T., V. (...) (DV: (...); CG: (...)) uw verzoek om internationale bescherming in België in. Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart en uw rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een algemene schrik voor het uitbreken van een oorlog en een mogelijke mobilisatie (CGVS, p.4-5). Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zo is er immers tot op heden geen gewapend conflict bezig in Moldavië. Daarenboven blijkt uit de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, dat er geen sprake is van mobilisatie in Moldavië. Uw vrees is dan ook louter hypothetisch.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs leveren bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van T.V. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Briceni. U vreest de oorlog in Oekraïne en u heeft ook schulden bij de bank in Moldavië.

U vertrok eind november 2022 uit Moldavië en reisde via: Roemenië, Hongarije, Duitsland en Frankrijk. U arriveerde op 2 december 2022 en diende op 12 december 2022 samen met uw man C, V. (...) (DV: (...); CG: (...)) uw verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers een algemene schrik voor het uitbreken van een oorlog en het terug betalen van een geldsom aan de bank (CGVS, p.4-5). Evenmin zijn

er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Zo is er immers tot op heden geen gewapend conflict bezig in Moldavië.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw paspoort levert bewijs voor uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste en tevens enig middel op de schending "van artikel 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 evenals het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing met kennis van zaken te nemen."

Verzoekende partijen vestigen vooreerst de aandacht op hun bankschulden. Zij doen gelden:

"Overwegende dat verzoekers uitgelegd hebben dat ze bang zijn naar MOLDAVIË terug te keren omdat ze er grote financiële problemen hebben.

Dat zij inderdaad verschillende leningen hebben afgesloten die zij niet hebben kunnen terugbetalen omdat hun dochter gedurende anderhalve maand in coma heeft gelegen.

Dat toen ze vertrokken zijn, hun schulden van 15.000 Moldavische Leu waren.

Dat de interesten rente blijven lopen en hun schuld is nu heel hoog is.

Dat ze toen al voortdurend bedreigingen van hun bank kregen.

Dat vandaag hun huis zeker in beslag genomen werd.

Dat verzoekers de aandacht trekken op het feit dat zij oudere mensen zijn, dat zij helemaal geen familie meer hebben in MOLDAVIE aangezien hun twee kinderen zich definitief in België gevestigd hebben.

Dat dus, in geval van terugkeer naar MOLDAVIE, zij dus zonder bestaansmiddelen zullen zijn, daar zij geen woning meer zullen hebben en geen werk zullen kunnen vinden.

Dat het risico bestaat dat zij in een situatie terecht zullen komen die volledig in strijd is met hun meest fundamentele rechten.

Dat hoewel deze situatie, niet onder de criteria van het Verdrag van Genève valt, toch aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien er bij terugkeer naar hun land van herkomst, er een duidelijke risico bestaat dat ze aan onmenselijke en vernederende behandelingen zullen worden onderworpen."

Verder verwijzen verzoekende partijen opnieuw naar de oorlog in Oekraïne. Dienaangaande voeren zij aan:

"Overwegende dat verzoekers ook MOLDAVIE verlaten hebben vanwege de oorlog die momenteel in OEKRAÏNE woedt.

Dat verzoeker verklaard heeft dat hij vreesde onder dwang gerekruteerd te worden om te gaan vechten.

Dat tegenpartij in dit verband van mening is dat deze vrees niet in overweging genomen kan worden, aangezien zij van mening is dat op heden er geen gewapend conflict in MOLDAVIE is.

Dat tegenpartij echter lijkt te vergeten dat verzoekers uit een gebied afkomstig is, dat aan de grens met OEKRAÏNE ligt, meer bepaald op 20 km van OEKRAÏNE.

Dat men in MOLDAVIE in het algemeen vreest dat er repercussies in hun land kunnen zijn, vanwege de oorlog die momenteel in hun buurland wordt gevoerd.

Dat uit de documentatie die aan dit beroep gehecht wordt voortvloeit dat :

(...)

Dat de situatie dus erger en meer rampzalig is dan wat tegenpartij in de bestreden beslissing laat denken.

Dat nog eens, tegenpartij de draagwijdte van de subsidiaire beschermingsstatus beperkt door deze alleen vanuit het oogpunt van een binnenlands gewapend conflict te analyseren.

Dat artikel 48/4 van de Akte van 1980 het ook over twee andere hypothesen, heeft, namelijk de doodstraf of de terechtstelling en foltering of de onmenselijke of vernederende behandelingen.

Dat het duidelijk is, dat verzoekers, gezien de huidige situatie die in MOLDAVIË heerst, het risico lopen in hun land van herkomst onmenselijke en vernederende behandelingen te kennen.

Dat men ook rekening moet houden met hun bijzondere situatie, aangezien het oude mensen zijn, die grote financiële Problemen kennen en die bijgevolg over geen bestaansmiddelen of bescherming zullen kunnen genieten in geval van terugkeer naar MOLDAVIË.

Dat zij daar alleen zullen zijn zonder familie, hun twee kinderen definitief in België hebben gevestigd.

Dat deze elementen bevestigen dat verzoekers zich inderdaad in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden, waarmee tegenpartij jammer genoeg geen rekening heeft gehouden.

Dat verzoekers daarom verdienen de subsidiaire beschermingsstatus te krijgen."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

- *Hun beroep te inwilligen en recht doende de schorsing van de aangevochten aktes te bevelen*
- *De aangevochten aktes nietig te verklaren".*

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 2).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient, waar verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift vragen om *"de schorsing van de aangevochten aktes"* te bevelen en *"De aangevochten aktes nietig te verklaren"*, vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.4. Verzoekende partijen stellen dat zij omwille van twee redenen niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en nood hebben aan internationale bescherming. Ten eerste zouden zij aldaar bankschulden hebben. Ten tweede zouden zij vrezen dat aldaar oorlog zou uitbreken, dat verzoeker er zou worden gemobiliseerd en/of dat zij er slachtoffer zouden worden van ernstige schade ten gevolge van (de gevolgen in Moldavië van) de oorlog in Oekraïne.

Met betrekking tot de eerste reden waarom verzoekende partijen stellen niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en nood te hebben aan internationale bescherming, met name de door hen aangevoerde bankschulden, dient, nog daargelaten dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de procedure internationale bescherming tot doel kan hebben om bankschulden in het eigen land te ontlopen, echter te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij daadwerkelijk bankschulden zouden hebben. Zij leggen ter staving van deze beweerde schulden bij de bank immers niet het minste begin van bewijs neer. Nochtans kan worden aangenomen dat zij, zo zij werkelijk schulden hadden bij de bank en herhaald werden aangemaand om deze schulden te betalen, hiervan bewijzen zouden kunnen

verstrekken. De geloofwaardigheid van de beweerde schulden van verzoekende partijen wordt daarenboven nog verder ondermijnd doordat verzoeker hiervan ten overstaan van het CGVS geen melding maakte. Hij haalde aldaar aan dat de enige redenen waarom hij een terugkeer naar Moldavië vreesde de oorlog en het feit dat hij mogelijk zou moeten gaan vechten waren en ontkende vervolgens uitdrukkelijk dat er nog andere redenen waren waarom zij Moldavië hadden verlaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.5).

Verzoekende partijen tonen, zo al aangenomen zou kunnen worden dat zij bankschulden hebben, hoe dan ook niet aan dat hun schulden bij de bank dermate hoog zouden zijn dat zij deze niet zouden kunnen voldoen zonder daarbij in absolute armoede te verzeilen. Op het ogenblik waarop zij hun land verlieten zou hun schuld volgens hetgeen gesteld wordt in het voorliggende verzoekschrift namelijk slechts 15.000 Moldavische Leu, hetgeen overeenkomt met ongeveer 785 euro, hebben bedragen. Waar verzoekende partijen beweren dat hun schuld nu veel hoger zou zijn, dient voorts te worden opgemerkt dat zij hierover niet de minste verdere precisering verschaffen en niet aantonen of benoemen hoe groot hun schuld op heden zou zijn. Dat de bank omwille van deze schuld zou riskeren om onmiddellijk over te gaan tot de inbeslagname van de woning van verzoekende partijen, kan dan ook niet worden aangenomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoekende partijen in dit kader niet aantonen of aannemelijk maken dat zij in de onmogelijkheid zouden zijn om bij de bank te gaan (her)onderhandelen over hun (afbetaling van hun) schulden en/of om een betalingsplan overeen te komen. Daarenboven dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen over een eigen woning beschikten in Moldavië waarvan zij minstens reeds een deel hadden afbetaald. Bijgevolg kunnen zij deze woning ook eenvoudigweg verkopen, op deze wijze hun schulden aan de bank terugbetalen en met het overschot van de opbrengsten van hun woning een meer bescheiden woning kopen of een andere woning huren. Verzoeker heeft in het verleden in Moldavië bovendien altijd gewerkt (*ibid.*, p.4) en heeft blijkens de verklaringen van verzoekster intussen de pensioengerechtigde leeftijd bereikt (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p.5). Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker in Moldavië recht heeft op een pensioen. Dat verzoekende partijen bij een verkoop van hun woning en zo zij hun schulden bij de bank zouden afbetalen zonder onderdak en zonder financiële middelen zouden vallen, en dit in zulke mate dat dit zou uitmonden in een onmenselijke of vernederende behandeling in hunnen hoofde, kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen.

Zo in weerwil van het voorgaande al zou kunnen worden aangenomen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst in ernstige financiële problemen zouden riskeren terecht te komen, *quod non*, dan nog dient bovendien te worden opgemerkt dat zij zich om zulks te ondervangen zouden kunnen beroepen op de nodige financiële hulp en ondersteuning van hun twee kinderen, die zich blijkens hetgeen aangegeven wordt in het verzoekschrift definitief in België hebben gevestigd. Eveneens beschikken verzoekende partijen, in tegenstelling met wat zij trachten te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, in Moldavië wel degelijk nog over een familiaal netwerk dat hun bij eventuele moeilijkheden kan ondersteunen. Zo wonen drie van hun kinderen nog in Moldavië (administratief dossier, verklaring DVZ verzoekster, nr.17) en beschikt verzoekster er nog over een jongere zus (*ibid.*, nr.18). Bovendien tonen verzoekende partijen geenszins aan dat, zo ook hun netwerk hun niet zou kunnen ondersteunen, zij zich indien zij zich in dermate ernstige financiële problemen zouden bevinden dat dit zou kunnen uitmonden in een onmenselijke en vernederende behandeling niet zouden kunnen beroepen op de nodige hulp, bijstand en ondersteuning van de autoriteiten in hun land van herkomst en/of eventuele, in dit land aanwezige hulporganisaties.

Dat verzoekende partijen op basis van hun voorgehouden bankschulden in aanmerking zouden komen voor de toekenning van internationale bescherming, kan gelet op hetgeen voorafgaat dan ook hoegenaamd niet worden gevolgd.

Met betrekking tot de tweede reden waarom verzoekende partijen aangeven niet te kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en nood te hebben aan internationale bescherming, met name het gevreesde uitbreken van een oorlog in Moldavië, de gevreesde mobilisatie van verzoeker en de door hen gevreesde gevolgen van de oorlog in Oekraïne, dient verder te worden opgemerkt dat uit het geheel van de in het dossier opgenomen informatie, met name de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en de informatie zoals aangehaald en geciteerd in en zoals gevoegd bij het voorliggende verzoekschrift, duidelijk blijkt dat er in Moldavië, hoewel er sprake is van spanningen tussen Rusland en dit land en ondanks dat Rusland dit land tracht te destabiliseren, op heden klaarblijkelijk geen oorlog woedt, dat aldaar aldus in het geheel geen sprake is van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat er ook geen sprake is van een imminente militaire dreiging. Ook blijkt nergens uit deze informatie dat er een risico zou bestaan dat er in Moldavië in de nabije toekomst zou

worden overgegaan tot een mobilisatie. Bijgevolg tonen verzoekende partijen hoegenaamd niet aan dat verzoeker zou riskeren te worden gemobiliseerd om te gaan vechten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker reeds meer dan 65 jaar oud is, zodat het überhaupt weinig aannemelijk is dat hij nog zou worden gemobiliseerd in het kader van een gewapend conflict. Voor het overige kan nog worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie, in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, ook in het geheel niet kan worden afgeleid dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in het land en de regio van herkomst van verzoekende partijen van zulke aard zouden zijn dat verzoekende partijen aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen in dit kader verder geenszins aan dat, waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

Voor het overige reikten en reiken verzoekende partijen geen elementen aan op grond waarvan zij in aanmerking zouden kunnen komen voor de toekenning van internationale bescherming.

De door verzoekende partijen neergelegde stukken en documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, tonen verzoekende partijen ook niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat of op welke wijze *“het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing met kennis van zaken te nemen” in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT